

Številka: 2
Letnik: 26
Šolsko leto: 2023/2024

Mentor: dr. David Bedrač
Oblikovanje: Blanka Kojc
Naklada: 600 izvodov

Uredniški odbor: Katarina Peranić, Katarina Šeruga, Gabriel Pagliaruzzi, Zala Majerič, Tjaša Herega, Marina Mohorko Korpar, Lana Vrabelj, Nina Kolmančič, Anej Gabrovec, Ivo Kancler, Nika Ivančič, Selina Breznik, Antoni Siwiak, Kevin Prosenjak

UVODNIK

Ah, že spet slovo, pomislim, ko pišem teh nekaj vrstic. Slovo od učenih glav naših devetošolcev, slovo od njihovih idej, smeha, korakov, prisotnosti. A sledi gotovo ostanejo. Vsaka generacija pusti svojo, vsaka zaznamuje svoj čas in prostor. Ker so trije devetošolci tudi člani uredniške ekipe našega časopisa, bi se jim rad zahvalil in jih pospremil z lepimi mislimi naprej, na novo pot srednješolskega izobraževanja, ki naj bo čim bolj ustvarjalna in uspešna. Hvala, Katarina Peranić, Katarina Šeruga in Gabriel Pagliaruzzi! Bili ste vestni, pravočasni in zelo odgovorni novinarji. Kar smo se dogovorili, ste postorili, česar ste se lotili, ste zmeraj opravili z odliko.

Odliko naše šole pa ob bogati spletni strani gotovo pokažejo tudi strani našega novega časopisa Lokvanj, ki cveti v vse smeri in razkošno dehti s številnimi izjemnimi uspehi, ki jih je prineslo letošnje šolsko leto. Če izpostavimo na primer zmago v oddaji Male sive celice, ki je res nekaj izjemnega, pa zmago naših nogometašev, da ne omenjamo številnih zmag, ki so se pokazale kot vezi med nami v okviru dejavnosti ob dnevu šole.

Tudi ta številka je bogata. V njej boste našli številne face, intervju z učiteljico, športne dosežke, kulturne vesti in še in še ... Naj Lokvanj zadehti s svojimi bogatimi vsebinami!

dr. David Bedrač, mentor

IZ VSEBINE:

UVODNIK	1
PRAZNOVALI SMO DAN ŠOLE	2
ZMAGALI SMO V ODDAJI »MALE SIVE CELICE«	4
KULTURNE STRANI.....	6
ŠPORTNE STRANI	10
TEHNIŠKE STRANI	15
EKO ŠOLA.....	16
ZANIMIVOSTI	17

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 1. september 2024

6. do 9. razred:
ob 8:15 v atriju šole

2. do 5. razred:
ob 8:40 v atriju šole

1. razred:
ob 10:00 v jedilnici

PRAZNOVALI SMO DAN ŠOLE

»JAZ SEM V REDU – TI SI V REDU«

Ko se dobro počutimo, so nam cilji bliže in vidimo pot za doseg le-teh. Zato je zelo pomembno, da si stojimo ob strani in s skupnimi močmi dosežemo, da se dobro počutimo.

To nam je v letošnjem šolskem letu zelo dobro uspevalo. Stkali smo dobre socialne vezi med generacijami in v njih vzbudili empatičen odnos do sočloveka. Od meseca septembra smo izvedli različne aktivnosti za boljše počutje učencev in zaposlenih. Ena prvih aktivnosti je bila živa veriga okoli šole, kjer smo se povezali vsi, zaposleni in učenci naše šole.

Za slovenski tradicionalni zajtrk smo se medgeneracijsko povezovali. Družili smo se veliki in majhni učenci ter skupaj pripravili zajtrk. Obiskali smo se med razredi in okusili slastne dobrote, ki smo jih pripravili drug drugemu. Igrali smo se skritega prijatelja, kjer smo prebirali prijazna sporočila. Medgeneracijsko druženje je potekalo tudi v sobotni šoli čaranja. Tutorji pa so skozi vse šolsko leto skrbeli, da so se najmlajši učenci na šoli čutili sprejete. Z njimi so se igrali in krepili prijateljstva ter jih redno obiskovali.

Na dan prijaznosti in strpnosti smo napisali prijazna sporočila, ki smo jih polepili v določene kotičke šole. Z besedami, ki smo jih prebirali na poti do učilnic, smo si polepšali dan. Imeli smo šolski radio in prisluhnili lepim mislim ter besedam.

V tednu dejavnosti ob dnevu šole smo izvedli tehniški dan, kjer smo sodelovali različni razredi in skupaj izdelali sceno za prireditev ob dnevu šole. Barvali smo drevesa z različnimi vzorci in barvami in se pri tem povezovali med seboj in krepili nova prijateljstva. Nastala je čudovita scena, ki je krasila prav poseben dan ob dnevu šole. To je bila prireditev, ki je bila pisano obarvana. V okviru tehniškega dneva je vsak razred izdelal tudi družabno igro. Z njimi so se starejši učenci igrali z mlajšimi.

V tednu dejavnosti smo imeli tudi prav zanimiv dan, saj smo v šolo prišli s posebnimi frizurami ali oblečeni drugače kot sicer.

Ob kulturnem dnevu pa smo se odločili, da pozornost namenimo socialnim igram za razvijanje dobrih medsebojnih odnosov in nenasilne komunikacije. Dan je bil lep tudi zato, ker je bilo veliko druženja med sovrstniki.

Dan šole je bil v letošnjem letu namenjen sloganu »Jaz sem v redu, ti si v redu«. Celotna prireditev, ki so jo učenci pripravili v popoldanskem času, je bila osredotočena na osrednjo temo. Nastopali so učenci od 1. do 9. razreda. Zanimivo je bilo videti učence različnih razredov, ki so nastopali v skupnih glasbenih, plesnih ali pevskih točkah. Glavni lik dneva šole je bila lutka Mici, ki je bila drugačna, nagajiva in zanimiva. S tem smo želeli približati drugačnost otrokom in jim predstaviti, da smo vsi drugačni, a hkrati enakovredni. Prireditev smo popestrili s šolskim ansamblom in številčnim pevskim zborom, ki je vse obiskovalke na koncu prireditve dvignil na noge. Prireditev je naredila dober vtis na vse, ki so si prireditev ogledali.

Tako se v šoli že celo leto trudimo, da krepimo medsebojne odnose, saj se zavedamo, da je vsak od nas pomemben v mozaiku nastanka naše zgodbe z naslovom »Jaz sem v redu, ti si v redu«.

Petra Turk Muratović in Mihaela Kukovec

TO JE BIL NAJBOLJŠI TEDEN

Ta teden se je kot vsak navaden teden začel s ponedeljkom ...

A ta ponedeljek, 11. 3. 2024, ni bil navaden, saj je imela cela šola tehniški dan. Družili smo se z mlajšimi in s starejšimi razredi. Mi, 6. b, smo se prvi dve uri družili s 3. a in z njimi tudi izdelovali ornamente za okrasitev kulise za prireditev. Polovico našega razreda je odšlo k 3. a, polovica 3. a pa je prišla k nam. Tretjo uro smo imeli delavnice za razvijanje socialnih in čustvenih kompetenc. Tedaj smo videli, da imamo samo še dve uri do konca pouka! Hitro smo začeli izdelovati svoje posebne igre ter se ob tem pričeli pogovarjati, kaj naj imamo oblečeno ali kako naj se obnašamo naslednji dan, ko je bil dan za drugačnost.

Torek, 12. 3. 2024, je bil skoraj navaden. Pouk je potekal po urniku, le oblekli smo se drugače ali pa se obnašali drugače. Mi, 6. b, smo se oblekli v pižame in se delali, da smo zaspanci. Pri nekaterih urah smo se delali, da spimo, pri nekaterih pa smo malce nalašč zamudili ter se delali, da smo doma zaspali.

V sredo, 13. 3. 2024, je bil najboljši dan, saj je bil dan brez domače naloge! Že sam naslov tega dneva nam pove, da ta dan nismo dobili domače naloge.

Isti dan so tudi učenci, ki so nastopali na prireditvi ob dnevu šole, imeli peto in šesto uro vaje za nastop v telovadnici.

Četrtek, 14. 3. 2024, je bil dan za glasbo, saj smo na začetku ali koncu ure poslušali glasbo po našem izboru. Ta dan so spet bile vaje v telovadnici za vse nastopajoče.

V petek, 15. 3. 2024, pa je naša šola praznovala rojstni dan. Nastopajoči so imeli prvo in drugo uro generalko. Tisti, ki pa niso nastopali, pa so prvi dve uri gledali film. Naš razred je gledal film z naslovom *Binti*. Nato smo imeli malico in takoj za tem smo odšli ven ter imeli čistilno akcijo. Zadnji dve uri smo se igrali namizne igre, ki smo jih izdelali v ponedeljek na tehniškem dnevu. Igre so bile zelo zanimive, saj imamo vsi dobro domišljijo. Vaje smo imeli zato, da je imela naša šola prečudovito darilo za njen rojstni dan.

Proslava je bila seveda naše darilo! Pri nas smo vse punce šestega b razreda imele plesno točko o čustvih. Nikoli še nismo imeli toliko dejavnosti v enem tednu, zato je bil to res najboljši teden.

Brina Kelner in Tina Meško, 6. b

ZMAGALI SMO V ODDAJI »MALE SIVE CELICE«

ZMAGOVALCI SEZONE MALIH SIVIH CELIC

»V sezoni 2023/2024 je v Malih celicah zmagala OŠ Ljudski vrt Ptuj z rekordnimi 73 točkami sezone. Nik, Gabriel in Jure so tako po sedmih letih OŠ Ljudski vrt Ptuj spet pripeljali na vrh. Pokal Malih sivih celic so jim podelili lanski zmagovalci iz OŠ Stranje (Klara, Filip in Nace), za svečan zaključek oddaje in sezone pa so poskrbeli še Kokosy s skladbo Nekje je gorelo,« je zapisano na spletni strani oddaje.

Gabriel Pagliaruzzi iz 9. d, Nik Kozel iz 8. a in Jure Varjačić iz 7. a so zmagovalna ekipa letošnjih Malih sivih celic. Lahko rečemo, da so »dream team«, saj so premagali vso konkurenco (309 sodelujočih ekip) in se prebili na sam vrh. Na uspeh smo res ponosni in glede na čestitke, ki smo jih prejeli, vemo, da so na nas ponosni naši starši, ravnateljica, učitelji, sošolci. Upamo, da smo tudi ponos cele šole. Kot mentorica sem na svojo ekipo izredno ponosna, saj smo po letu 2017 znova zmagovalci. Naše priprave so bile temeljite in zelo zanimive. Učili smo se drug od drugega, si pomagali in se družili tudi izven vaj.

Kako je potekalo tekmovanje?

V septembru je potekalo prvo predtekmovanje na daljavo preko računalnika, nato je sledil ustni zagovor na OŠ Pohorskega bataljona Oplotnica. Ker smo bili uspešni, so nas povabili v studio, saj so snemanja potekala na RTV Slovenija v Ljubljani. Od decembra do maja smo se udeležili petih snemanj. Snemanje finalne oddaje je bilo 24. aprila in takrat smo premagali OŠ Črnomelj. Vsako

izmed snemanj je bilo drugačno, zanimivo in nekaj posebnega.

V Ljubljano smo potovali z vlakom skupaj s tridesetimi navijači in našo maskoto račko Vrtačko. Za plačilo potnih stroškov se iskreno zahvaljujemo našim donatorjem, s katerimi so se povezali starši tekmovalcev. Starši so nas vedno pričakali na železniški postaji in nam glasno zaploskali. Še bolj bučno in glasno je bilo po zmagi, saj smo že po izstopu iz vlaka slišali glasbo »We Are the Champions« in glasno ploskanje. Starši so nam pripravili nepozaben sprejem.

Sprejem in nagrade za zmagovalce

Prav poseben sprejem smo doživeli tudi naslednje jutro, saj se je vsa šola zbrala v telovadnici. Ko smo stopili pred učence in učitelje, je šolski ansambel igral koračnico. Pevski zbor je zapel šolsko himno, sledili so govori ravnateljice, mentorice in nato so svoje občutke opisali tudi tekmovalci. Tega se bomo spominjali res vse življenje. Super je bilo! Odlično smo se počutili in verjamemo, da bodo naša imena še dolgo povezana z našo šolo.

Obiskali so nas tudi novinarji in tekmovalci so povedali, kako se počutijo ob zmagi, kako so se

pripravljali in kakšne nagrade so osvojili. Naša zmaga je bila kar odmevna, saj so bili članki o nas v časopisih Štajerski tednik in Večer, na internetnih straneh, o nas je poročal tudi Radiu Ptuj. Ob koncu maja nas bo obiskala še ekipa RTV Slovenija, ki bo posnela oddajo o nas in naši šoli.

Za nagrado smo dobili dostop do nalog OpenProf, letenje v vetrovniku v Logatcu, enodnevni izlet na Dunaj, teden dni taborjenja v Bohinju in tridnevno potovanje skupaj z našimi navijači v Švico – v Ženevo in Cern.

Vseh nagrad se veselimo. V zmago smo vložili ogromno dela in truda, raziskovanje in učenje zahteva veliko časa, prav pa je prišel tudi kanček sreče – da so bili lahko prsti hitri pri klikanju.

Mentorica: Simona Hajnal

PONOSNO SMO NAVIJALI

Letošnjo ekipo Malih sivih celic so zastopali: Jure Varjačič (7. a), Nik Kozel (8. a) in Gabriel Pagliaruzzi (9. d). Sam sem se udeležil več snemanj kot navijač.

Po prvem snemanju v Ljubljani smo dosegli zelo dobre rezultate. Vsa snemanja so bila zelo napeta in uspešna. Ekipo je podpiralo približno 30 navijačev, ki smo bili zelo glasni. Imeli smo se res odlično in tako smo prišli vse do finala.

Na finalno snemanje smo se odpravili že zgodaj zjutraj. Ko smo z vlakom prišli v Ljubljano, smo se odpravili proti RTV studiu. Tam smo se kot vsakič prej preoblekli in se pripravili na snemanje. Bilo je res zelo napeto, še bolj kot vse poprej. A smo na

koncu zmagali in kapetan ekipe Gabriel je ponosno dvignil pokal.

Za nagrado smo med drugim dobili 3-dnevni izlet v Cern. Vsi smo bili zelo ponosni.

Ivo Kancler, 7. a

KULTURNE STRANI

ZLATA CANKARJEVA TEKMOVALCA

Lemana Polovina in Matija Hajdinjak sta dobitnika zlatega Cankarjevega priznanja, zato smo ju povprašali o tem, kako sta se pripravljala, kako je potekalo tekmovanje in kaj jima pomeni ta uspeh.

LEMANA POLOVINA

Na kratko se predstavi.

Sem Lemana Polovina, učenka 9. b razreda, in stara sem 15 let.

Kaj pa ti pomeni zlato Cankarjevo priznanje?

Osvojeno zlato Cankarjevo priznanje v konkurenci najboljših učencev iz celotne države mi pomeni zelo veliko, še posebej pa ker slovenščina ni moj materni jezik. To je že drugič, da sem osvojila to priznanje, kar mi daje še večji občutek zadovoljstva in ponosa. Vesela pa sem tudi, da se je na koncu moj trud poplačal.

Kaj pa bi rekla o knjigi Modri otok, ki ste jo morali tekmovalci prebrati?

Čeprav ne posegam po fantastično-pustolovskih knjigah, se mi je zdela kar zanimiva, zlasti zaradi vseh zapletov. Najbolj všeč mi je bilo to, da pisateljica Irena v knjigi ne obravnava ene teme, ampak jih spretno kombinira več. Všeč pa so mi tudi Irenine pripovedne sposobnosti in sama nepredvidljivost zgodbe, čeprav me je konec malo razočaral.

Kako pa si doživljala potek tekmovanja?

Po šolskem tekmovanju je sledilo regijsko, kjer so priprave postale še toliko intenzivnejše, ker je bilo treba prebrati veliko literature in knjigo še enkrat – da bi to prišlo v pomoč pri samem pisanju. Seveda sta bila prisotna tudi strah in stres, še posebej pred državnim tekmovanjem.

MATIJA HAJDINJAK

Na kratko se predstavi.

Sem Matija Hajdinjak, star sem petnajst let in obiskujem 9. a razred naše šole.

Kaj ti pomeni, da si prejel zlato Cankarjevo priznanje?

To mi zelo veliko pomeni. V bistvu je bila to neka nagrada za moj trud. Zgodilo se je malo nepričakovano ... Tudi lani sem ga sicer že osvojil in sem mislil, da se je to zgodilo slučajno – in zdaj sem pač ugotovil, da ne, da mi očitno slovenščina na tem področju pisanja res odlično gre.

Kako pa ti je bila všeč knjiga Modri otok?

Knjiga mi je bila precej všeč, ker je bila nekaj novega, nekaj česar do sedaj še nisem prebral, mislim, da še nisem prebiral knjige v takem stilu.

Kako pa je potekalo tekmovanje?

Tekmovanje je potekalo »kot po tekočem traku«, vendar pa so bili med posameznimi stopnjami tudi veliki časovni zamiki, zato sem moral knjigo tudi večkrat prebrati.

Pogovarjal se je: Gabriel Pagliaruzzi, 9. d

KONCERT ŠOLSKIH ORKESTROV

V sredo, 15. 5. 2024, smo si v veliki dvorani Dominikanskega samostana na Ptuju ogledali Koncert šolskih orkestrów glasbene šole Karol Pahor Ptuj. Koncerta smo se udeležili učenci od 1. do 4. razreda OŠ Ljudski vrt in OŠ Grajena. Poslušali smo kitarski, godalni, harmonikarski in pihalni orkester ter orkester flavt.

Ob vstopu v samostan sem opazil zelo lepo okrašen strop. Dvorana je bila polna. Pozdravil nas je ravnatelj glasbene šole, Štefan Petek. V petih orkestrih je nastopilo približno 120 otrok. Zaigrali so veliko popularnih skladb, prepoznal sem jih 5. Bilo mi je zelo všeč.

Laris Ladinek, 4. c

ODMEVALA SO GLASBILA

V sredo, 15. maja, smo se odpravili v Dominikanski samostan, na koncert glasbene in baletne šole Karol Pahor Ptuj. V šolo smo prišli ob 8.15.

Prvo uro smo imeli matematiko, drugo uro pa slovenščino. Ob 10.15 smo se odpravili v Dominikanski samostan, na koncert. Tam je nastopalo pet orkestrów, to so bili: godalni orkester, orkester flavt, kitarski orkester, harmonikarski orkester in pihalni orkester. Vsak orkester so spremljali bobni.

Najbolj nama je bil všeč orkester flavt. Najbolj všeč nama je bil, ker so igrali skladbe iz animiranih filmov. Zelo glasen orkester je bil pihalni. Po koncu koncerta smo se odpravili nazaj v šolo.

Dan je bil zabaven, prijeten in zelo zanimiv.

Zala Pelcl in Ela Breznik, 4. c

SKUPAJ POBARVAJMO DAN

Luka in Lejla sta opisala vtise z dogodka *Skupaj pobarvajmo dan*, ki je potekal v OŠ dr. Ljudevita Pivka.

Luka: »Meni je bilo zelo všeč, ker smo spoznali nove prijatelje, barvali smo čevlje in gledali nogice, ki smo jih posneli. Lepo mi je bilo, ko smo srečali Emilo, bivšo sošolko, in se ob plesu zabavali.«

Lejla: »Najprej smo šli v šolo dr. Ljudevita Pivka. Razdelili smo se v dve skupini. V naši skupini smo srečali Emilo. Delali smo čeveljčke. V telovadnici smo gledali posnetek in se družili z otroki s posebnimi potrebami, učenci drugih šol in z ljudmi iz doma upokojevcev.«

Luka Goričan in Lejla Plevel, 1. a

KULTURNA FACA

Za kulturno faco smo izbrali glasbenika Sašo Minića, ki navdušuje na številnih nastopih. Nepogrešljiv je na skoraj vsaki šolski prireditvi.

1. Koliko si star in kaj igraš?

Star sem 14 let in kar nekaj let se že ukvarjam z igranjem saksofona.

2. Zakaj si se odločil za to glasbilo?

Zelo sem si želel igrati glasbilo, zato sem se tudi vpisal v glasbeno šolo. Najprej nisem vedel, katero glasbilo bi si želel igrati, nazadnje pa sem se odločil za igranje saksofona.

3. Kolikokrat na teden imaš vaje?

Vaje imam enkrat do dvakrat tedensko.

4. Katero glasbeno šolo obiskuješ?

Obiskujem Glasbeno šolo Karol Pahor Ptuj.

5. Kako dolgo pa igraš saksofon?

Saksofon igram približno 8 let.

6. Ali imaš po toliko letih interes do igranja še kakega inštrumenta?

Da, zelo rad bi se naučil še več glasbil, ker me to zelo veseli.

7. Ali igraš samo v orkestru ali tudi solo?

Igram tako v orkestru kot tudi solo. Zelo rad pa zaigram tudi v družbi družine in prijateljev.

Pogovarjali sta se: Selina Breznik in Nika Ivančič, 7. a

IZŠLO JE NOVO LITERARNO GLASILO

ROKOV POGLED

25. aprila smo v jedilnici naše šole mladi literarni ustvarjalci pripravili literarni večer na letošnjo šolsko krovno temo »Jaz sem v redu, ti si v redu«.

Po vajah nam je s skupnimi močmi ta dogodek tudi uspelo odlično izpeljati. Jaz, Rok Bombek, sem skupaj s Katarino Peranić vodil prireditev in mislim, da sva bila oba navdušena nad nastopajočimi. Namreč, nastopili so različni učenci, tako najmlajši, kot tudi najstarejši – skupno pa jim je bilo to, da so bili vsi **ODLIČNI**.

Kot voditelj sem seveda ponosen nase, prav tako pa tudi na vse nastopajoče. Zagotovo pa iskrene čestitke gredo organizatorju in mentorju dr. Davidu

Bedraču ter šolski knjižničarki gospe Editi Čelofiga, ki je prav tako sodelovala pri projektu.

Vesel sem, da se je nas, mladih ustvarjalcev, na literarnem večeru udeležilo toliko in da smo vsi

skupaj uspešno zaključili dogodek. Sam sem bil, priznam, pred nastopom zelo nervozen, zato sem bil že v drobcenih dvomih, če mi bo uspelo ... Na koncu pa se je izkazalo, da je bila skrb odveč, saj je prireditev stekla kot po maslu.

Za popestritev pa so nam med branjem in recitiranjem besedil zaigrali še mladi glasbeniki pod vodstvom učitelja Tomaža Mohorka.

KATARININ POGLED

Petindvajsetega aprila smo v šoli izvedli literarni večer ob 29. izdaji literarnega glasila Čar besede moje. Jaz sem bila zraven Roka Bombeka izbrana za voditeljico in sem to vlogo z veseljem sprejela.

Vaje za nastop so potekale v šolski knjižnici in na njih smo se učenci resno pripravljali pod vodstvom učitelja Davida Bedrača in knjižničarke Edite Čelofiga.

Na dan nastopa sem bila rahlo živčna. To je bilo predvsem zato, ker sem učenka devetega razreda in je to bil moj zadnji nastop, povezan s glasilom Čar besede moje. Tik pred začetkom nastopa sem bila najbolj živčna, a ko se je vse začelo, sem se sprostila in prireditev je gladko stekla.

Vsi mladi literarni ustvarjalci so svoje prispevke odlično prebrali in dobili temu primeren aplavz.

NIKOV POGLED

Bil je navaden dan v petem razredu. Učitelj je rekel, če bi napisali kakšno pesmico ali zgodbo za glasilo Čar besede moje. Takoj sem bil zelo navdušen! Sem pa imel veliko obveznosti, veliko domače naloge in še za povrh je bilo obdobje testov.

Zelo sem vesel, da sem lahko sodeloval na literarnem večeru in da je publika jedilnico napolnila do zadnjega stola ter nas z veseljem poslušala. Letos je literarno glasilo Čar besede moje izšlo že 29-ič, tokrat prvič samo v digitalni obliki. Priporočam Vam, da si ga preberete.

Rok Bombek, 6. a

Osebnostno sem bila ponosna na sebe in Roka, saj menim, da so se vse vaje in trud poplačale. Tudi to, da je letos glasilo Čar besede moje v digitalni obliki, je na svoj način super, saj si ga lahko prebere prav vsak.

Katarina Peranić, 9. d

En dan pred rokom za to, da bi oddal besedilo za glasilo, sem prišel domov ves utrujen. Zadnji trenutek, nekje okoli pete ure, ko sem naredil vso domačo nalogo, sem dobil idejo za pesem. Prvo rimo sem napisal in potem se je pesem pisala kar sama od sebe. Takoj sem jo poslal učitelju. Bil sem nestrpen. Zanimalo me je, ali bo moja pesem sploh izbrana. Čakal sem in čakal, ko sem le izvedel, da je moja pesem sprejeta v glasilo. A to je bil komaj še začetek ...

Začelo se je tako, da sem pozabil list s pesmijo – na srečo mi ga je učitelj posodil. Napočil je tisti dan, ko sem spoznal, kdo vse bo z mano v literarni ekipi. Bil sem nestrpen.

Učitelj dr. David Bedrač je rekel: »Prva skupina: Benjamin, Luka, Nik, Maruša itd.« To pri meni ni pritegnilo posebne pozornosti, ampak ko je naenkrat rekel: «Vodja 1. skupine je Nik!» Bil sem začuden, a čez čas ugotovil, da je to res.

Nato je vsak prebral pesem, zazvonil je zvonec in vsi smo se odpravili v svoje učilnice. Na drugih vajah sem bil malo nestrpen. Vadili smo, prebirali smo svoje zapise, a nekaj je bilo drugače ... Spoznal sem, da vaje za prireditev Čar besede moje niso samo neke vaje, na katerih se le vadi za nastop, temveč da tu tudi sklepamo nova prijateljstva.

Pa še z učiteljem Davidom je bilo super! Velikokrat nas je tako nasmejal, da smo se skoraj valjali po tleh. Knjižničarka pa je bila tudi zelo v redu.

Kot vidite, nam zagotovo ni bilo dolgčas.

Tudi naslednji dan smo intenzivno vadili in brali, zazvonil je zvonec in vsi smo odšli v učilnice.

Pa je napolnil zelo pomemben dan, dan, ko smo nastopali. Zadnje vaje so bile dolge, a so kar hitro minile. Po generalki pa je sledilo glavno, sledil je nastop. Vsi smo bili malo živčni, ko smo videli stoglavo množico. A jaz sem vedel, da bo zagotovo vse v redu. Vedel sem, kaj moram storiti, saj vodja skupine ni biti tako lahko, kot se zdi. Na začetku smo si rekli: «Jaz sem v redu, ti si v redu!» Potem pa smo prebrali svoja besedila in vse skupaj je bilo v redu. Vmes pa so bile še zanimive glasbene točke.

Naučil sem se, da se vedno splača napisati kakšno pesmico, saj lahko iz tega nastane cela avantura.

Nik Hameršak, 5. c

ŠPORTNE STRANI

ŠPORTNA FACI

V tej številki Lokvanja smo za športno faco izbrali Tima Kotarja, učenca 6. b razreda, ki se uspešno dokazuje na področjih rokometu, nogometu in tenisu.

Zakaj si se odločil za te športe?

Za te športe sem se odločil, ker so me od nekdaj zelo zanimali. Zdeli so se mi zanimivi, zabavni in zelo dobri. Me pa tudi zelo veselijo.

Si edini športnik v družini?

Ne, tudi oče in sestra trenirata rokomet. Začel sem igrati z očetom, nato pa sem začel hoditi na treninge.

Kako dolgo pa že treniraš?

Za šport se zanimam že od malih nog, saj nogomet treniram že od petega leta pri NK Drava Ptuj, vse tri naenkrat pa od osmega leta. Je pa res, da tenis igram večinoma poleti.

Imaš ob tem še kakšne druge hobije?

Da, nisem samo športnik, ampak tudi glasbenik. V glasbeni šoli se učim igrati na kitaro, prosti čas pa izkoristim za treniranje in vadbo teh športov doma. Igram jih s prijatelji in družino. Zraven tega pa še zelo rad igram računalniške igrice.

Pogovarjali sta se: Nina Kolmančič in Lana Vrabelj, 8. a

PREGLED POMEMBNEJŠIH ŠPORTNIH REZULTATOV V ŠOL. LETU 2023/24

V letošnjem šolskem letu so se naši učenci udeleževali veliko tekmovanj in dosegali odlične rezultate na športnih področjih. Na njih smo zelo ponosni, še posebej na starejše nogometaše, ki so postali **DRŽAVNI PRVAKI**.

NOGOMET

Starejši dečki:

Tai Primc, Jaka Robin, Luka Kokol, Leo Pisar, Jan Gašperič, Jaša Smolinger, Vid Menoni, Nej Mlinarič, Dino Planec, Žak Mlinarič in Anže Jančič

- 1. mesto na medobčinskem in področnem tekmovanju,
- 1. mesto v finalu državnega tekmovanja

Starejše deklice:

Sara Horvat, Alja Šegula, Žana Ciglar, Ema Petek, Lana Štampar, Iza Križe, Pia Makovec, Nika Keblič, Kaja Primc

- 2. mesto na medobčinskem tekmovanju
- 4. mesto na področnem tekmovanju

Mlajši dečki:

Nejc Govedič, Dan Repič, Jernej Prevolšek, Tevž Smolinger, Tilen Čuček, Nejc Petrovič, Jaša Šoštar, Gašper Ilešič, Tim Kotar in Val Gašperič

- 5. mesto na medobčinskem tekmovanju

Mlajše deklice:

Nika Keblič, Kaja Primc, Ariela Maračič, Nikita Maračič, Zoja Kokot, Iza Križe, Pia Makovec, Lora Pisar, Lina Bezjak, Katarina Lampič in Leja Španinger

- 5. mesto na medobčinskem tekmovanju

KOŠARKA

Starejši dečki:

Tai Primc, Jaka Robin, Jakob Černjavič, Lan Lazar, Matic Šegula, Jaka Ilješ, Anže Vojsk, Jan Simonič, Nik Kozel, Anže Jančič, Jan Zorko, Vid Menoni, Alen Popošek, Naj Žižek, Mark Mohorič in Matija Lačen

- 1. mesto na medobčinskem in področnem tekmovanju
- 3. mesto v finalu državnega tekmovanja

Starejše deklice:

Sara Horvat, Tjaša Kostanjevec, Maruša Frank, Lara Sledić, Ema Petek, Žana Ciglar, Lana Štampar, Tara Ašenbrenner, Iza Križe, Pia Makovec, Lana Ranf, Alja Šegula

- 3. mesto na medobčinskem tekmovanju

Mlajši dečki:

Oskar Križe, Gašper Paternost, Gašper Pivec, Jure Varjačič, Lun Vogrinec, Tai Jančič, Žan Polančič, David Kodrič, Oskar Mally, Mark Senčar, Žan Leber Goričan, Filip Zorko

- 4. mesto na medobčinskem tekmovanju

Košarka 3x3 - 2 ekipi

Ekipa 1: Nik Kozel, Lan Lazar, Matic Šegula in Jan Zorko

Ekipa 2: Jaka Ilješ, Vid Mišič, Urban Herga, Jan Simonič in Anže Vojsk

Obe ekipi sta se uvrstili med 16 najboljših ekip v področju.

ROKOMET

Starejše deklice: Sara Horvat, Zala Majerič, Lina Bezjak, Žana Ciglar, Lana Štampar, Tara Ašenbrener, Ema Kramberger, Maša Šeruga, Tjaša Farič, Iza Križe, Pia Makovec, Tija Erbus in Alja Šegula

- 2. mesto na medobčinskem tekmovanju
- 3. mesto na področnem tekmovanju

Mlajše deklice: Lina Bezjak, Iza Križe, Pia Makovec, Zoja Kokot, Julija Lenart, Iva Kac, Lucija Selišek, Kaja Strgar, Lora Pisar in Iva Belšak

- 2. mesto na medobčinskem tekmovanju.

Starejši dečki:

Taj Koletnik, Saša Minič, Luka Racič, Matej Gašperšič Cisse, Tai Primc, Mihael Kukovec, Gašper Farič, Nik Vojsk, Tilen Kovačec, Anej Levanič, Matic Šegula, Rene Rašl in Marko Erčević

- 2. mesto na medobčinskem tekmovanju
- 4. mesto na področnem tekmovanju

ODBOJKA

Starejši dečki:

Tai Primc, Jaka Robin, Dino Planec, Žak Mlinarič, Nik Kozel, Nej Mlinarič, Sašo Minič, Anže Jančič, Luka Kokol in Luka Raj

- 1. mesto na medobčinskem in področnem tekmovanju in uvrstitev v četrtfinale državnega tekmovanja

Starejše deklice:

Tiara Ivnik Klemenčič, Nina Lisjak, Nely Krušič, Tija Erbus, Teja Zelenik, Sara Horvat, Lana Štampar, Mia Gojčič in Enja Kirbiš

- 9. mesto na medobčinskem tekmovanju

Mlajši dečki:

Dan Repič, Kevin Prosenjak, Tian Kovačec, Jure Matjašič, Jan Fuks, Taj Dolinšek, Maks Nahberger, David Jurančič, Matija Kovačec Tian Mahorič

- 5. mesto na medobčinskem tekmovanju

Mlajše deklice:

Mila Bedrač, Lora Pisar, Iza Križe, Pia Makovec, Iva Belšak, Ana Dokl, Sofija Cvetko, Hajdi Čeh, Zoja Pintarič

- 2. mesto na medobčinskem tekmovanju
- 1. mesto na področnem tekmovanju

KROS

Nejc Govedič, 7. razred - 6. mesto
Mia Jovanovič, 9. razred - 7. mesto
Lina Bezjak, 6. razred - 8. mesto
Mia Potočnik, 8. razred - 8. mesto
Ber Asja, 5. razred - 9. mesto
Tai Repič, 9. razred - 9. mesto
Leo Pisar, 8. razred - 10. mesto

Medobčinsko tekmovanje (uvrstitve do 10. mesta):

Hana Horvat, 9. razred - 1. mesto
Tai Primc, 9. razred - 2. mesto
Ariela Marčič, 5. razred - 3. mesto
Iva Vukovič, 8. razred - 4. mesto
Iva Belšak, 7. razred - 5. mesto

Državno tekmovanje

Ariela Marčič, 5. razred - 4. mesto
Iva Vukovič, 8. razred - 10. mesto
Tai Primc, 9. razred - 14. mesto
Iva Belšak, 7. razred - 15. mesto

Ekipno

7. razred (Iva Belšak, Sara Jurič (GR), Tian Kovačec (GR) in Jure Matjašič (GR)) - 4. mesto
8. razred (Iva Vukovič, Mia Potočnik, Bor Pišek in Matija Lačen) - 3. mesto
9. razred (Tai Primc, Luka Kokol (GR), Enja Kirbiš (GR) in Sara Horvat - 4. mesto

SMUČANJE

Starejše učenke in učenci so osvojili 1. mesto na področnem tekmovanju in se uvrstili na državno tekmovanje.

Ekipo so sestavljali:

Sara Horvat - 1. mesto na področnem in 6. mesto na državnem tekmovanju,
Gaja Kokot - 6. mesto na področnem in 47. mesto na državnem tekmovanju,
Mark Mohorič - 10. mesto na področnem in 41. mesto na državnem tekmovanju,
Luka Raj (GR) - 9. mesto na področnem in 55. mesto na državnem tekmovanju,
Tai Nahberger - 11. mesto na področnem tekmovanju,
Pija Pisar - 13. mesto na področnem tekmovanju,
Iva Vukovič - 15. mesto na področnem tekmovanju.

Mlajši učenci in učenke:

Zoja Kokot - 10. mesto na področnem tekmovanju,
Iza Kores - 17. mesto na področnem tekmovanju,
Pia Makovec - 18. mesto na področnem tekmovanju,
Maks Nahberger (GR) - 15. mesto na področnem tekmovanju,
Tian Kovačec (GR) - 19. mesto na področnem tekmovanju,
Matija Kovačec (GR) - 21. mesto na področnem tekmovanju.

NAMIZNI TENIS

Alja Krajnc - 4. mesto na področnem tekmovanju,
Tai Primc - 4. mesto na področnem tekmovanju,
Sara Horvat - 4. mesto na področnem tekmovanju,
Matic Baum - 4. mesto na področnem tekmovanju,
Jaka Robin - 5.–8. mesto na področnem tekmovanju

GIMNASTIKA SKOKI Z MPP

Matic Majerič - 4. mesto na področnem tekmovanju,
Zala Majerič - 11. mesto na področnem tekmovanju,
Zoja Kokot - 18. mesto na področnem tekmovanju.

GIMNASTIKA AKROBATIKA

Matic Majerič - 2. mesto na področnem tekmovanju,
Zoja Kokot - 18. mesto na področnem tekmovanju,
Zala Majerič - 30. mesto na področnem tekmovanju.

GIMNASTIKA ORODNA

Zoja Kokot - 6. mesto na področnem tekmovanju,
Zala Majerič - 16. mesto na področnem tekmovanju

HOP, PA GREMO NA KOLO!

Tudi to šolsko leto smo peti razredi opravljali kolesarski izpit. Nanj smo se začeli pripravljati že v začetku šolskega leta. Prve informacije o poteku smo dobili v šoli naravi, kjer nam je učitelj Igor predstavil, kako bo potekal teoretični del. Ponovili smo prometne znake in se naučili prometna pravila. Najtežja so bila križišča. Teoretični del smo opravljali na računalniku.

Ko smo opravili teorijo, je nastopil praktični del izpita na kolesu. Ta del izpita je bil zelo stresen, saj nas je bilo strah. Razdelili smo se v dve skupini.

Ekipno:

2. mesto – Sara Horvat, Alja Krajnc, Jaka Robin in Jakob Žitnik

JUDO

Maruša Frank - 2. mesto na državnem tekmovanju,
Lara Sledič - 3. mesto na državnem tekmovanju,
ekipno sta osvojili 2. mesto v državi.

Pripravili: Tjaša Herega in Zala Majerič, 8. c

Eno skupino je vodila učiteljica Gordana, drugo učitelj Miran. Ko smo vadili, sta nam učitelja demonstrirala, kako moramo na izpitni vožnji voziti. Natančno sta pokazala, kako moramo zavijati, nakazati smer ter pogledati nazaj. Nato pa je šlo zares in na vrsti je bila izpitna vožnja. Kljub tremi nas je večina izpit opravila že v prvem ali drugem poskusu, nekateri pa so potrebovali malo več ponovitev.

Na koncu smo kolesarski izpit opravili vsi. Zdaj pa čakamo le še na izkaznice.

Ema Burjan in Asja Ber, 5. c

TEHNIŠKI FACI

Tehniški faci te številke sta Jaša Podgoršek Mlakar in Mare Kancler iz 5. b, ki sta zelo uspešna na področju tehnike. Povprašali smo ju, kako sta vstopila v svet tehnike in kaj jima pomeni prvo tehnično tekmovanje, ki je pred njima.

Na kratko se predstavita.

Jaša: Sem Jaša Podgoršek Mlakar, obiskujem OŠ Ljudski vrt in rad hodim h krožku tehnike.

Mare: Sem Mare Kancler, moj najljubši predmet je športna.

Kdaj sta se začela zanimati za tehniko in izdelovanje raket?

Jaša: S tehniko sem se začel ukvarjati v 3. razredu, raketo pa sva začela izdelovati v 5. razredu.

Mare: Jaz sem se s tehniko začel ukvarjati v 4. razredu, z izdelavo rakete pa sva se začela ukvarjati letos.

S katerim materialom najraje delata?

Najraje izdelujeva stvari iz lesa.

Sta se že udeležila kakšnega tekmovanja?

Izdelovanje raket bo najino prvo tehnično tekmovanje in upava, da bova uspešna.

S čim pa se želita ukvarjati, ko odrasteta?

Jaša: Po poklicu bi rad postal zdravnik.

Mare: Jaz pa bi rad bil športni učitelj.

Pogovarjali sta se: Katarina Peranić in Katarina Šeruga, 9. d

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Na tržnico smo se pripravljali celo šolsko leto. Vsako nulto uro ob sredah smo se učenke turizma zbrale ter skupaj z mentorico Martino Prejac pripravljale raziskovalno nalogo, rezale in plastificirale promocijske letake, delale magnetke in spoznavale naš letošnji projekt: Krčmo Janževino.

Nekaj dni pred samo tržnico smo z učiteljicama Matejo Prša in Elko Mlakar pomagale pri izdelavi scene in peki janeževih upognjencev, ki smo jih pozneje ponujale na tržnici. Obleke smo si izposodile v šoli, doma pa smo s pomočjo družine spekle še druge jedi – in že smo bile pripravljene za tržnico.

Ko smo prišle na dano lokacijo (Mercator center Ptuj), smo bile, vsaj kar se tiče hrane in oblek, pripravljene. Hitro za tem je sledila še scena.

Vsaka od nas je na tržnici imela svojo vlogo. Jaz, Vita Kac, Zala Majerič in Alina Kirbiš smo goste sprejemale ob naši stojnici. Lana Vrabelj, Gaja Kokot, Alina Milošič in Sofija Bauman pa so hodile po

Mercatorju ter gostom in ostalim udeležencem na kratko opisovale našo raziskovalno nalogo ter jih vabile k nam na stojnico.

Če vas je kot gosta pot pripeljala do tja, smo se z dekleti potrudile, da smo vam ponudile izkušnjo, kot da bi bili pogoščeni v sami Krčmi Janževini. Ponujali smo domač jabolčni in grozdov sok, ocvirkovko, upognjence in pa domač kruh z zaseko ter ocvirki. Med degustacijo smo vam predstavile našo raziskovalno nalogo in našo osebno izkušnjo v Krčmi Janževini, v kateri smo snemali naš promocijski videospot.

Posebno nalogo pa sta imeli Naja Arnuš in Tjaša Farič. Ta naloga je bila, da hodita od stojnice do stojnice ter zbirata informacije o raziskovalnih nalogah drugih šol. Ob koncu dneva je potekal kviz. Vsaka šola je lahko zastavila pet vprašanj, na katera so morali pravilno odgovoriti učenci drugih šol. S ponosom lahko povem, da sta si to zmago priborili naši učenki!

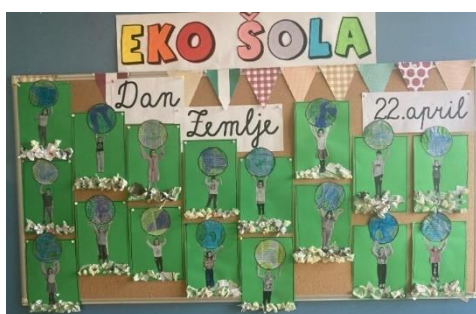
Letošnja tržnica je bila uspeh, saj smo prejele srebrno priznanje!

Marina M. Korpar, 8. c

EKO ŠOLA

V sklopu interesne dejavnosti Eko krožek so bili naši, t.i. Ekofrajerji, v drugem šolskem polletju zelo ustvarjalni. Veliko smo ustvarjali iz odpadnih materialov, kot so: karton, časopisni papir, tulci in odpadni barvni papir. V februar smo zakorakali s pustnim ustvarjanjem. Naši ekofrajerji so izdelali zelo simpatične klovne, ki so krasili naš Eko kotiček ves pustni čas. Pustni čas se je počasi prevesil v pomladni marec. Učenci so izdelali rože in zanimive metulje. Seveda nismo pozabili tudi na naše mamice.

Nismo pa pozabili na tri pomembne dneve, katerim namenimo pozornost vsako leto. 22. 3. smo se spomnili na pomen vode za naše življenje, mesec kasneje pa smo se spomnili na naš planet. Letos smo že četrto leto zapored, 24. 4. 2024, obeležili Dan brez zavržene hrane. Naši Ekofrajerji se zavedajo pomena hrane in ne le na ta dan, ampak čez vse šolsko leto skrbijo, da je zavržene hrane vedno manj. S plakati na to temo smo okrasili našo jedilnico.

Vsa šola pa je izkazala veliko pomoč pri dveh dobroteljskih dogodkih. V aprilu smo društvu Lions klub Primus pomagali zbrati rabljena očala za tiste slabovidne v manj razvitih državah, ki si očal ne morejo privoščiti. Konec maja smo, kot vsako leto, izvedli humanitarno akcijo zbiranja živil za socialno ogrožene družine.

Mentorici: Tamara Slana in Mateja Pešaković

ZANIMIVOSTI

PROSTOVOLJSTVO

V naši šoli se lahko učenci pridružimo interesni dejavnosti prostovoljstvo. V okviru te dejavnosti sodelujemo v različnih oblikah pomoči, s katerimi razvijamo empatijo (občutek za potrebe drugih), prijaznost in sprejemanje. Poleg tega sodelujemo v različnih dejavnostih ter krepimo vrednote solidarnosti. K interesni dejavnosti vabimo vse zainteresirane učence od 6. do 9. razreda.

Tudi v letošnjem šolskem letu smo prostovoljci v okviru prostovoljstva sodelovali v različnih aktivnostih.

Nadaljevali smo s tistimi aktivnostmi, ki so bile dobro sprejete in so nam bile všeč. Tako smo se v času podaljšanega bivanja družili s prvošolci, se z njimi igrali in jim pomagali pri opravljanju nalog. Sodelovali smo tudi na športnem dnevu podaljšanega bivanja.

Z veseljem smo pred novoletnimi počitnicami izdelali voščilnice in jih opremili z lepimi željami. Voščilnice smo namenili tistim stanovalcem Doma upokoencev Ptuj, ki nimajo svojcev in jim tako pričarali praznično vzdušje.

V sodelovanju s knjižničarko smo aprila, ob svetovnem dnevu knjige, izpeljali akcijo KNJIŽNA IZMENJAVA. Namen akcije je bil, da učenci v šolo prinesejo stare knjige, ki so jih že prerasli, in si v šoli izberejo ter domov odnesejo knjige, ki so jim bile zanimive in so pritegnile njihovo pozornost. Učenci so lahko domov odnesli toliko knjig, kolikor so jih prinesli v šolo.

Pridružili smo se tudi akciji zbiranja hrane in igrač za mačke ter akciji zbiranja živil in hrane za živali. Zbrano hrano smo namenili organizacijam, ki skrbijo za zavržene živali.

Hana Bauman, 8. a

VRT JE DELO, A NA KONCU VESELO

Na šolskem vrtu imamo veliko zanimivih rož, zelišč, začimbnic in nekaj zelenjave. Nekatere rastline so trajnice, veliko pa smo jih učenci 5. a posadili.

V razredu smo si vzeli rokavice in vreče. Odšli smo na šolski vrt. Nekaj učencev je pobiralo odpadke, drugi so urejali gredice. Eno gredo je bilo treba pripraviti za setev. Fantje so lopatali in grabljali, punce pa smo pobirale zelenje in plevel.

Ko je bilo vse razrahljano in pograblano, smo začeli saditi fižol, krompir, sončnice in čebulo. Učiteljica je prinesla bršljan. Presadili smo ga v večjo posodo in ga dali na stalno mesto. Izgledal je

zelo lepo. Fantje so se še vedno ukvarjali z gredo in odstranjevali plevel ter sadili, punce pa smo urejale manjše zasaditve s cveticami.

Odstranjevale smo odvečno zelenje (plevel). Vrt je izgledal zelo urejeno, saj smo vse odvečne stvari počistili in posadili nove rastline. Vrt je sedaj zelo dehteč.

Pred odhodom nazaj v učilnico smo punce vprašale učiteljico, če lahko zalijemo rastline. Privolila nam je in nas pohvalila.

Delo na vrtu je bilo zanimivo, poučno in zabavno. Skupaj smo se naučili skrbeti za vrt. To bomo večkrat ponovili, nekateri tudi doma.

Seveda si želimo in upamo, da se šolski vrt ohrani takšen, kot je, urejen, lep in prijeten prostor za učenje.

Zala Bezjak in Neža Bauman, 5. a

NOČ BRANJA

Napočil je težko pričakovani petek, ki smo se ga vsi zelo veselili. V šoli smo se zbrali ob 16. uri. Učencem iz Ljudskega vrta so se pridružili tudi učenci iz podružnice Grajena.

Najprej smo se razdelili v štiri skupine. Naša skupina je najprej barvala talne igre (človek ne jezi se) in lesene barvice v atriju. Kasneje smo odšli na izdelovanje kamišibaja, to v japonščini pomeni papirnato gledališče. Nekateri učenci so risali sličice za kamišibaj, spet drugi so barvali ogrodje in ga izdelovali iz kartona. Učenci, ki pa jih bolj zanima literatura, pa so ob sličicah napisali zgodbe.

Sledila je večerja. Bila je zelo okusna. Le kdo ne bi imel rad špagetov bolognese?

Učenci, ki so prespali v šoli, so si med seboj izmenjali knjige. Vsak je izvlekel listič, ki mu je razkril dobljeno knjigo. Med pripravo žrebanja smo se podali na sprehod in si pripravili učilnice za spanje. Sledilo je večerno branje knjig. Seveda smo tudi klepetali in zaspali ob petku primerni uri. Noč je bila mirna.

Zjutraj so nas prebudili nežni sončni žarki. Odšli smo na zajtrk in si privoščili kruh z različnimi namazi ter topel čaj. Prijal je tudi klepet. Po zajtrku smo predstavili svoje kamišibaje. Bilo je zabavno, tako predstavljati svojega kot poslušati drugega.

Tako kot se vsaka dobra stvar enkrat konča, se je na žalost končala tudi noč branja. Vsi smo odšli domov, polni lepih vtisov.

Maruša Kolednik in Iza Kores, 6. b

OBISK PRI ŽUPANJI

V ponedeljek, 13. maja, smo se četrtošolci odpravili na ogled Ptuja. Na mestni tržnici nas je pričakala turistična vodnica. Popeljala nas je po Ptuj in nam predstavila znamenitosti. Spoznali smo junaka svetega Jurija, ki je premagal zmaja. Njegov kip smo si ogledali v cerkvi Sv. Jurija. Najbolj zanimiv nam je bil Mestni stolp s stolpno uro. Znotraj stolpa je ura z nihali. Izdelali bi jo naj po načrtu izumitelja Leonarda da Vincija. Ustavili smo se pri Orfejevem spomeniku. Vodnica nam je povedala zgodbo o Orfeju in Evridiki. Spoznali smo tudi, kaj pomeni sramotilni steber.

Pot smo nadaljevali po najstarejši ulici – Prešernovi ulici. Na hišah smo opazili polno kipov, okraskov in stebrov. Prav takšen je tudi Dominikanski samostan. V Sončnem parku smo poslušali zgodbe o nastanku Ptujkega gradu in o njegovem obzidju.

Nato smo se sprehodili ob reki Dravi in pot nadaljevali do mestne hiše. Tam nas je pričakala gospa in nas je pospremila v notranjost. Mestna hiša je že od zunaj zelo lepa. Prav takšna je tudi njena notranjost. Usedli smo se v poročni dvorani in si ogledovali barvna okna.

Takrat je prišla gospa županja Nuška Gajšek. Z nami se je prav sproščeno pogovarjala. Zanimalo jo je, kateri so naši najljubši šolski predmeti in zakaj, česa v šoli nimamo radi, katere domače živali imamo, kaj bi na Ptuj spremenili ... Spraševala nas je o šolski malici, če je še vedno tako dobra kot takrat, ko je ona obiskovala našo šolo.

Nato smo se ji predstavili z dvema točkama. Naši fantje so ji »odrepali« svojo pesem o našem razredu, Jana in Ajla pa sta ji zapeli. Zelo nas je pohvalila. Nato nam je razdelila sladolede v žogicah. Z veseljem smo ga pojedli, saj je bil zelo dober.

Super smo se imeli in županja ni noben »bav bav«!

Sarah Abigail Klinkon in Benjamin Meglič, 4. a

POGOVOR Z UČITELJICO

S tole številko Lokvanja smo se odločili, da bomo v vsaki novi predstavili kakšno učiteljico ali učitelja naše šole. Tokrat vam predstavljamo Sandro Kontrec, ki je učiteljica slovenščine in razredničarka 6. a.

Koliko časa že poučujete v naši šoli?

Tukaj poučujem že drugo šolsko leto.

Ste pred tem morda poučevali že tudi na drugih šolah?

Ja, poučujem približno petnajst let, večino svojega delovnega staža sem opravila na Dvojezični osnovni šoli Prosenjakovci, kjer sem bila zaposlena približno deset let.

Kako bi primerjali našo šolo z OŠ Prosenjakovci?

Če primerjam to šolo s šolo v Prosenjakovcih na Goričkem, je ta bistveno večja. Tam se je šolalo približno sto otrok v celi šoli. Tukaj pa imamo približno 9-krat več učencev. Ampak ne glede na to, so učenci tukaj in tam enaki, radovedni, včasih nagajivi. Mestna šola je, kar se tudi zelo pozna. Tudi način dela je drugačen, več je dela v skupinah zaradi velikih oddelkov itd.

Ste tudi razredničarka 6. a. Vam je všeč delo razredničarke?

Delo razredničarke je polno izzivov, veliko je odgovornosti, veliko sodelovanja, tudi s starši. Razredništvo predvsem zahteva celega človeka, veliko je dela, ki ga je potrebno postoriti.

Kaj vas je spodbudilo k odločitvi za poklic učitelja?

Poklic učitelja mi je bil zmeraj zanimiv, že kot otrok sem občudovala učitelje. Včasih so mi seveda tudi šli na živce, tako kot vam, to je običajno. Privlačna mi je bila ta energija učiteljev, ki so nas želeli nekaj naučiti, nam pomagati. Tako sem tudi jaz želela na nek način pomagati otrokom, ker jih imam rada. In ta poklic sem izbrala predvsem zaradi tega.

Zakaj ste se odločili za poučevanje slovenščine in ne na primer glasbe?

Če bi me slišal peti, bi slišal da nimam posluha, torej glasbe zagotovo ne. Slovenščina se mi zdi kot osnova za vse, predmet, ki ti daje širino in široko znanje.

Menite, da bi morali učenci opraviti večino nalog doma ali v šoli?

Menim, da bi moralo biti manj nalog, ker smo danes zelo obremenjeni. Učni načrt zahteva od učiteljev in učencev veliko, tako da mislim, da bi morali imeti manj nalog. Tudi starši so zelo obremenjeni in pogosto otrokom ne morejo pomagati, zato bi morali večino nalog opraviti v šoli.

Pogovarjal se je: Antoni Siwiak, 7. a

NARAVOSLOVNI TABOR

V ponedeljek, 27. 5. 2024, smo se učenci 3. razreda z učiteljicami in učiteljem vznemirjeni in polni pričakovanj zbrali na zgornjem parkirišču šole. S seboj smo imeli prtljago za tridnevno bivanje na naravoslovnem taboru na Treh kraljih na Pohorju. Še zadnji objem, poljubček in pozdrav staršem in že smo se odpeljali. Po varni vožnji smo prispeli na cilj. Nekateri smo že bili tukaj, nekateri pa smo ta kraj obiskali prvič. Vendar vsi enako navdušeni. Po malici smo se odpravili v sobe. Kako smo bili razporejeni, smo se dogovorili že v šoli. Razpakirali smo prtljago in se družili ob igrah, ki smo jih prinesli s seboj. V lepo pripravljene jedilnici so nam postregli kosilo. Pravzaprav smo si ga postregli kar sami, saj so nam pripravili samopostrežno pogostitev. Vzeli smo toliko hrane, kot smo je želeli in lahko pojedli. Tudi vsi ostali obroki so bili tako postreženi. Nato smo se pod vodstvom vodnikov v dveh skupinah odpravili na pohod. Učenci 3. a in b so se sprehodili po Urškini poti do Črnega jezera, učenci 3. c in g pa do bolnišnice Jesen. Kljub nekaj dežnim kapljam je

pot v prijetnem vzdušju hitro minila. Po povratku smo v bližini hotela nabirali veje ter pripravili in zakurili taborni ogenj. Polni novih doživetij smo se odpravili v sobe, se pripravili na spanje in zaspali. V torek dopoldan smo imeli v načrtu pohod, skupini pa bi naj zamenjali smeri poti. Vendar nam je

načrt prekrižalo deževno vreme. Po igranju družabnih iger smo imeli zanimivi delavnici o čebelarjenju in alpinizmu. Ko je posijalo sonce, smo se sprehodili do razgledne točke, od koder se spuščajo jadralni padalci. Po kosilu smo si privoščili sladoled in se odpočili. Popoldan smo preživeli ob bowlanju, ustvarjalnih delavnicah in druženju z lovcom. Končno smo dočakali večer in težko pričakovane priprave na disco in nato veselo rajanje. Utrujeni in srečni smo se pripravili na spanje. Zadnje dopoldne smo preživeli na igrišču, kjer smo igrali različne igre z žogo, skakali gumitvist, spretnostne igre z obroči in streljali z loki. Po kosilu smo se polni prijetnih doživetij z veseljem vkrcali na avtobus, ki nas je pripeljal do šole, kjer so nas pričakali starši.

Učenci in učiteljice 3. razreda